

Література:

1. Про схвалення Стратегії реформування пенітенціарної системи на період до 2026 року та затвердження операційного плану її реалізації у 2022–2024 роках : розпорядження Кабінету Міністрів України від 16 грудня 2022 року. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1153-2022-%D1%80#Тех> (дата звернення: 13.10.2023).

2. Богатирьов І.Г. В'язниця в Україні у XXI столітті: інноваційна модель) Київ : ВД «Дакор»2023. 44 с.

DOI <https://doi.org/10.36059/978-966-397-327-2-53>

РОЛЬ І МІСЦЕ КРИМІНОЛОГІЧНОЇ ІНФОРМАЦІЇ У ЗАПОБІГАННІ ЗЛОЧИНАМ У СФЕРІ ВИКОНАННЯ ПОКАРАНЬ

Конопельський В. Я.

*доктор юридичних наук, професор,
завідувач кафедри кримінального права та кримінології
Одеського державного університету внутрішніх справ
м. Одеса, Україна*

Дмитрієнко Ю. С.

*аспірант кафедри кримінального права та кримінології
Одеського державного університету внутрішніх справ
м. Одеса, Україна*

Як свідчить практика, однією з нагальних проблем процесу виконання-відбування покарань в Україні є явище злочинного характеру, кількість яких не зменшується через низку детермінант, що сприяють їх вчиненню, як з боку засуджених, так і з участю персоналу органів та установ виконання покарань [1, с. 1–16].

Зокрема, у причинному механізмі виникнення та розвитку злочинності у сфері виконання покарань значне місце і роль займає кримінологічна інформація, яка недостатнім чином та ефективно використовується у запобіжній діяльності [2, с. 15–27].

Більш того, зазначений вид інформації досить примітивно та не раціонально використовується адміністрацією органів та установ виконання покарань (УВП) не тільки при складанні індивідуально-

виховних програм щодо конкретних засуджених (ст. ст. 95–98 Кримінально-виконавчого кодексу (КВК) України), але й в цілому при здійсненні заходів виправно-ресоціалізаційного спрямування.

Серед переліку детермінант, що породжують та обумовлюють вчинення злочинів у сфері виконання покарань, особливе місце займають також ті із них, що пов'язані з суспільно небезпечною діяльністю персоналу Державної кримінально-виконавчої служби України. Так, якщо у 1991 році зазначені суб'єкти вчинили лише 19 злочинів [3, с. 22], то у 2022 році – більше 100 [4]. За вказаний період зріс також рівень злочинності засуджених у розрахунку на 1 тис. осіб (з 3,9 випадка у 1991 році до 4,8 – у 2022).

Згідно матеріалів службових розслідувань, проведених за фактами вчинення злочинів у сфері виконання покарань, однією з умов, що сприяла цьому, була неналежна поінформованість адміністрації органів та УВП щодо особи злочинця та низький рівень запобіжної діяльності з цього приводу.

Отже, в наявності актуальна прикладна проблема, що потребує вирішення на науковому рівні, з урахуванням сучасних державних програм реформування кримінально-виконавчої системи України, а також завдань щодо приведення процесу виконання-відбування покарань до кращих міжнародних практик.

Література:

1. Про стан правопорядку, ізоляції та нагляду, діяльність підрозділів охорони, пожежної безпеки та воєнізованих формувань Державної кримінально-виконавчої служби України у 2016 році. Київ : Департамент ДКВС Міністерства юстиції України, 2017. 34 с.

2. Закалюк А. П. Курс сучасної української кримінології : теорія і практика: у 3 кн. Київ : Видавничий Дім «Ін Юре», 2007. Кн. 3: Практична кримінологія. 320 с.

3. Деякі показники діяльності установ кримінально-виконавчої системи МВС України у 1991 році: *Інформаційний бюлетень*. Київ : Головне управління виконання покарань МВС України, 1992. 28 с.

4. Про стан правопорядку, ізоляції та нагляду, діяльність підрозділів охорони, пожежної безпеки та воєнізованих формувань Державної кримінально-виконавчої служби України у 2022 році. URL: <https://kvs.gov.ua/important-info/for-public> (дата звернення: 16.10.2023)